

Joan Sala Fainé

L'ORGANITZACIÓ DEL PSUC I DE CCOO I LLUR REACCIÓ DAVANT LES DETENCIONS

Va sortir -com ja es va dir a l'altra sessió- d'aquella reunió a casa meva en què hi havia aquest sector de gent. Ara, si va caure i va arribar on van arribar les detencions va ser que altra gent vam xerrar a part d'ells. Ja s'ha precisat, i s'entén.

Ho vull deixar clar: no es tracta de més forts i més valents. Som humans i vària gent va parlar. Jo ja vaig dir que vaig ser un dels qui no em vaig poder aguantar. Però em penso que vam ser més. La detenció va ser dura i vam caure. Volia precisar això que em sembla que és important.

També volia precisar que en aquell temps el PSUC estava tan obert a la ciutadania que, un cop es tibava del fil, era un lligam que es tocava. Manresa som un poble en el fons, i jo quantitat de vegades m'havia trobat que la gent em deia : "goita, fulano és del PSUC" i jo deia "no m'ho digueu a mi que no m'interessa saber qui és company meu. Jo ja us ho dic que ho sóc, però no em digueu els altres que ho són, que si mai em detenen potser no m'aguantaré". I t'ho trobaves.

Som un poble. S'ha d'entendre aquella detenció tan massiva fruit de ser un poble petit en què ens coneixem massa tots i que no valien ni noms artificials ni res, perquè tots érem una família.